

Szex-tett

2013.10.27.

Utolsó frissítés 2013.10.27.

Szex-tett

Mi van, ha a nő fiatalabb férfit szeret? És tényleg? Mi van? Sok kapcsolatom volt már az életem során. Mindig kerestem az igazit, és néhányszor meg is találtam. Valahogy az volt a tendencia, hogy akiért én voltam oda, az értem nem annyira. És aki meg értem lett volna oda-vissza, azért én nem lelkesedtem annyira...

Közben pedig volt a „futottak még” kategória.

Nem akartam én mindenkivel szexelni, de hát úgy alakult, hogy csak ki kellett próbálni, hátha ki tudja, mit tanulhatok belőle, amit még én sem tudtam addig. Na most ez egy nagyon intim téma, és azt is mondhatnád, hogy ne csak erről beszéljünk, de megnyugtatlak, amikor én erről beszélek, egyben mindenről is szót ejtek. Annyira pontosan leképeződik ugyanis a szexben az egész kapcsolat, mint egy holografikus képben az egész ember vagy táj, vagy mit tudom én micsoda. Akivel játékos volt a szex, azzal a kapcsolatom is alapvetően pajtásias volt, mint például az első férjemmel.

Akivel lopott csókok, mindenütt apró, gyors szex-tettek voltak, azzal valóban egy rohanó, a mindennapok sűrűségéből párórányi könnyebbséget magunknak szerző együttléteink voltak csupán. Tudod, mint amikor dolgozol, be vagy zárva egy lakásba vagy egy munkahelyre, és közben látod, hogy kisütött a nap, fűtyülnek kint a fákon a madarak, illatok szállingóznak a szívedbe, és nem bírsz már a fenekeden ülni, rohansz ki, hogy ölelhess valakit. Szerencsére megadatott sokáig, hogy volt kit ölelnem a ködben és a homályban is. Ő volt az én napocskám; felragyogott, és én meggyógyultam.

De mégis csak titkos randik voltak ezek, szeretői kapcsolat, soha nem lehettünk élettársakká, de hát nem is ez volt a cél...

Aztán jöttek a komolyabb férfiak, akik durrbele, ledöntöttek, és elől-hátul, ahol csak értek, és én tehetetlen bábként feküdtem sokszor alattuk, és arra vártam, hogy vége legyen végre. Hülye érzéseim voltak; ingyen kurva lennék, vagy engem itt most megerősokolnak, meg ilyesmik. Szóval nem voltam elégedett ezzel a dologgal semmiképpen sem. Először huszonkilenc évesen érintett meg az a fajta szerelem, amit még általános iskolás koromban éreztem a fiú osztálytársaim iránt. Koedukált iskolába jártam, ezért néha egy-egy fiú mellé is ültettek lányt. Ezzel még nem lett volna semmi baj. Aztán éreztem az egyik órán, hogy a fiú egyre közelebb húzódik hozzám. Megérintette mintegy véletlenszerűen a kezemet, hozzáért a lába az enyémhez, a combja az én combomhoz. Miközben mind a ketten úgy tettünk, mintha észre sem vennék semmit, máris vörös lett az arcunk, és belül elindult valami hihetetlenül izgalmas és édes folyamat. Bambán bámultunk előre a tanárra, de közben ott belül és alul és végig mindenütt bizsergett az egész testünk, és majd kiugrott a lelkünk…

Huszonkilenc évesen, egy tizenkilenc éves fiúval ...

Általános iskolásan ezzel még nem sokat lehetett kezdeni az én időmben. Most már látom, ahogy akár nyolcadikosok is csókolóznak a sulis előtt délután, amikor vége van a tanításnak. Az én időmben ilyet nem lehetett tenni. Azt mondom most, hogy hálisstennek. Mert lehet, hogy kiégtem volna ezen a téren, ha ilyen hamar elkezdődtek volna a kapcsolataim.

Még a gimiben is csak érintőlegesen voltunk egymással, és én a szigorú katolikus neveltetésem folytán, a csókolózáson kívül nem vetemedhettem semmi más egyébre. Apám azt mondta, hogy megöli azt a fiút, aki kárt tesz bennem, engem meg kitagad. Ez éppen elég volt nekem ahhoz, hogy azt higgyem, kár az, amit tennének bennem, és kitagadva sem akartam lenni, habár talán jobb lett volna, ha az azt követő évekre, évtizedekre gondolok. Na, de hagyjuk ezt.

A lényeg, hogy én nem iskolás koromban éltem meg a szerelemnek azt az izgalmát, amit akkor huszonkilenc évesen, egy tizenkilenc éves fiúval éltem át. Ő ugyanúgy közelített hozzám, mint annak idején a kis pisis osztálytársaim; félve és bátortalanul, éppen csak mintegy véletlenszerűen hozzám érve, súrlódva valamelyik testrészemhez, ha lehet, akkor valami kacifántos módon a melleimhez is hozzáérve…

Nem tudtam mire vélni ezt a dolgot, és még kevésbé tudtam mit kezdeni vele, mint iskolás koromban. Én akkor már asszony voltam, egy gyermekkel. Ő meg akkor végezte a gimnáziumot, és egy iskolai rendezvényen találkoztunk.

Nem arról akarok most mesélni neked, hogy aztán mi történt és mi nem, kettőnk között, hanem csak és kizárólag erről a fantasztikus érzésről, amit akkor átéltem.

Az hogy csak éppen csak hozzám ért, hogy nem akart semmit, nem kért semmit, nem mondott semmit a szexről nekem, nem döntött le az első ágyra, még örületesebben kívánatosá tette őt a szememben, és majd megbolondultam, amikor együtt voltunk. De hát én sem akartam kezdeményezni. Egy komoly, férjezett tanárnő, sőt akkor már egy gyermek édesanyja is egyben, csak nem tehetett ilyet.

A szerelemnek és a szeretetnek ezek a testi megnyilvánulásai olyannyira felejthetetlenek voltak a számomra, hogy gondolom úgy belém ivódtak, mint a boldogság és öröm érzés netovábbjai. Azért gondolom, mert négy évvel ezelőtt ismét mellém szegődött egy nagyon fiatal fiú, és a kamaszos esetlenségű mozdulatai ugyanazokat a szertelen szerelem érzéseket hozták föl bennem, hívták elő belőlem.

Mivel akkor már a második gyerekem is nagylány volt, s az idő a testemen mély nyomokat hagyott, nem is hittem el sokáig, hogy tényleg én keltek neki.

Felébresztette bennem a fiatal nőt

Pedig így volt. Én kellettem, és nem más.

Ő máig is elvesztegetett időnek érzi azokat a heteket, hónapokat, ameddig bizonyítgatnia kellett hogy szerelmes belém, és engem akar barátnőjének.

Én meg nem bírtam elképzelni, hogy mit akarhat egy ennyire fiatal fiú tőlem, egy ennyire koros nőtől, még ha azt nem is tehetem hozzá, hogy egy ennyire érett nőtől, hiszen valahol a lelkem mélyen kislány maradtam, az a tinédzser, aki még mindig kereste a gyengéd, romantikus örök szerelemet.

Nem arról akarok mesélni most, hogy mi történt velünk, hogyan kerültünk végül is össze, és hogyan éltünk együtt egy ideig. Azokról a véletlenszerű, kamaszosan esetlen kéz-és lábmozdulatokról szeretnék csak megemlékezni, amelyek nekem épp olyan édesek, mint egy csecsemő kaotikus kalimpálásai. Főleg, ha ezek a félfelnőtt fiútól az én testem irányába történő elmozdulások voltak, különös tekintettel a melleimre és a nőiségem egyéb területeire. Ezt fűszerezték még a pillantásai a nagy hatalmas szemével, ahogyan nézte, figyelte, szinte leste a reakcióimat, mint egy fizika vagy kémia órán egy galvanizálási folyamatot…

Az esetlen és félelmekkel teli érintgetés megint felébresztette bennem a fiatal nőt, sőt a kislányt, sőt a mélyen ülő vagy fekvő, örökké létező, hatalmas szerelem érzést is, és akkor aztán már nem volt menekvés, testestül-lelkestül az övé lettem.

A szeretkezéseink egyébként mindig így kezdődtek, csak egy kis összeölelkezés, egymáson fekvés, tapintás, próbálkozás, ezer testrészünk és milliányi sejtecskénk folyamatos találkoztatása. Először még csak esetlenül, aztán egyre jobban egymásba esve.

Nem akart ledönteni, nem akart megdugni, nem akart otthagyni a kapu alatt kicsókolva belőlem az érzelmeket, nem kellett elvéreznem sem testileg, sem lelkileg tőle, csak át kellett adnom magam annak a hihetetlen gyengédségnek, ahogyan addig még senki nem bánt velem, hiszen a kisiskolás társaimmal nem feküdtem le, de még a gimis nagy szerelmemmel sem.

Itt most nagy-nagy óvodai és iskolai és érettségi találkozók voltak az együttléteink mindkettőnknek; igazi nagy ünnepek. Igazi felülemelkedések az élet összes fájdalmán és lehúzó erőin, fittyet hányva a halálra, az időre, a korunk különbségeire, mindenre és mindenkire.

Életem legnagyobb csodáit éltem át ezzel a fiatal fiúval. Tudom, hogy ha még valaha is testi kapcsolatra lépek bárkivel, ugyanezt az érzést szeretném átélni vele is, és ha ő nem tudja, hát majd én megmutatom neki, hogy az egymás finom, gyengéd érintgetése és a kérdések, hogy hozzád éhetek-e, adhatok-e egy pusztit, megcsókolhatlak-e, tovább mehetek-e, beengedsz-e magadba, ezek olyan magasságokba visznek, hogy a mennyek kapujában érzed magad.

.. egy félreeső sarokban megdugja a másikat ...

Hogyan is lehetne másképpen? Egy fiatal, érintetlen, tapasztalatlan tûnő fiúval, aki önmagára és rád is vigyáz, ezek a csodák olyanok, amiket az ember aztán egy életen át kíván és vár, és az elvesztését valódi és igazi tragédiaként éli meg.

Tudod, már csak azt szeretném, ha jönne valaki, és én ezt a gyengédséget adhatnám át neki a magam korával együtt, ezt a finom közeledést, az óvatos közelítést, ezt a tiszteletet és szeretet a másik ember teste iránt is.

Micsoda örült elmebeteg mindenki, aki egy félreeső sarokban megdugja a másikat két diszkós szám között.

Jó. Ilyen is lehet. Az állati ösztönnek is szerepe lehet az együttléteken. Mi is eljátszottunk minden létező szexuális szerepet, kijátszottuk és ki is éltük az összes addigi szexuális fantáziánkat, de egymás támogató figyelmében és tudatosan.

Na, ezzel az egésszel csak azt akarom mondani neked, hogy valami leírhatatlanul pikáns és egyedi ízelet tud létrehozni egy sok buta kapcsolaton túl lévő, tapasztalt tûnő, idősebb nő és egy gyengéd, de tudatos és tapasztalatlan tûnő fiatal fiú találkozására. Főleg akkor, amikor kiderül, hogy pont az ellentéte igaz mindennek. Az időződő nő újra kislány lehet, és a fiatal fiú pedig igazi férfivá érhet ebben a kapcsolatban

Azt hiszem, ez mindig is így volt, mióta világ a világ, hogy a húsz év körüli fiúknak hatalmas élmény egy érettebb

harmincas nő mondjuk, de ha nem ragadunk le a koroknál, akkor azért a lényeg itt is az, hogy tudnak-e igazi meghitt és intim kapcsolatot létrehozni egymással.

A fiú valóban férfivá érhet, a nő pedig megfiatalodhat egy ilyen kapcsolatban. Akinek ez megadatik, és nem próbálja ki, nagy ostobaságot követ el.